

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.835/2012/7.szám

A Kúria a dr. Gajdics Ágnes Gabriella ügyvéd ... által képviselt ... felperesnek a dr. Papp Enikő tanácsos által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség /1016 Budapest, Mészáros u. 58/a./ alperes ellen környezetvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe a dr. Fiák István ügyvéd által képviselt továbbá az alperes által perbe vont szakhatóság,... a Pest Megyei Kormányhivatal /1052 Budapest, Városház u. 7./ az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Budapest Környéki Törvényszék 2012. szeptember 19. napján kelt 2.K.26.897/2011/21. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 2.K.26.897/2011/21. számú ítéletét, továbbá az alperes 14/2029-12/2011. számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (egyszázezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A törvényszék által megállapított tényállás szerint a ... Zrt. megbízásából az ... Zrt. - mint tervező - a ... hrsz-ú, I. ütem megvalósítására vonatkozóan - előzetes vizsgálati dokumentáció és kérelem benyújtásával - előzetes vizsgálati eljárást

kezdemenyezett.

Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a tervezett tevékenység a felügyelőség döntésétől függően környezeti hatásvizsgálat-köteles. Az eljárás megindítását követően a felügyelőség hivatalában és honlapján közzétette az eljárásról szóló közleményt, ezt megküldte a tervezett tevékenység helye szerint ... és ... Város Önkormányzatok Jegyzőinek.

Az előzetes vizsgálati eljárásba a felperes ügyfélként bejelentkezett, ügyféli jogállását az elsőfokú hatóság megállapította. Az elsőfokú hatóság megkereste az eljárásban érdekelt szakhatóságokat is.

Az elsőfokú hatóság határozatában megállapította, hogy a ... I. ütem megvalósításának jelentős környezeti hatása nincs, környezeti hatásvizsgálati eljárás lefolytatása nem szükséges.

A tervezett tevékenységet jellemző alapadatok között rögzítette azt is, hogy a fejlesztés jelen tervek szerint öt ütemben fog lezajlani, a jelen eljárás az I. ütemre vonatkozik.

A határozat rendelkező részének II. pontja környezetvédelmi előírásokat (vízvédelmi, hulladék-gazdálkodási, táj- és természetvédelmi, levegőtisztaság-védelmi, zaj- és rezgésvédelmi előírásokat tartalmazott, továbbá III. pontja alatt az ÁNTSZ Közép-magyarországi Regionális Intézetének szakhatósági állásfoglalásában előírt kikötéseket, valamint ... és ... Város Önkormányzat Jegyzőjének szakhatósági állásfoglalásában írtakat.

A határozat ellen a felperes fellebbezett, amelynek elbírálása során az alperes a 2011. május 12-én kelt 14/2029-12/2011. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta akként, hogy a rendelkező III. pontjából ... ,és ... Város Jegyzője szakhatósági állásfoglalásának kikötéseit megsemmisítette, a határozat táj- és természetvédelmi előírások részét kiegészítette, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a Pp. 339/B. §-ában foglaltakra hivatkozott és sérelmezte, hogy a tényállást a közigazgatási szerv nem tárta fel kellőképpen. Kifogásolta, hogy nem vizsgálta a hatóság a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. /XII. 25./ Kormányrendelet (a továbbiakban: Khv.Kr.) 5. § /1/ bekezdésében, 3., és 4. mellékletében foglaltakat. A logisztikai park a légiteher-szállításra is vonzerőt is jelenthet, így ezek a hatások összeadódhatnak, ennek vizsgálata is szükséges. Kiemelte, hogy a jelenlegi területhasználatra, a sport szabadidős repülési tevékenység zavaró hatásaira nem tér ki a határozat indokolása. A védett természeti területeket a feltételezhető hatásterületre is vizsgálni szükséges, és utalt a Natura 2000-re is.

Álláspontja szerint a levegő szennyezettségét, a PM10 értéket már

túllépték, a dokumentációban a valóságtól eltérő, elavult, nem helyi adatok szerepelnek.

Hivatkozott a környezet beépítettségére, arra, hogy erről vizsgálat nem folyt. Kifogásolta a Pest Megyei Kormányhivatal szakhatósági állásfoglalásában foglaltakat is. Vitatta a határozat indokolását a zajvédelem tekintetében és az ürge-populációra vonatkozóan. Kifogásolta, hogy nem kerültek betartásra a Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosának állásfoglalásai. Előkészítő iratában keresetét kiegészítette a Pp. 335/A. §-ában foglaltakra hivatkozással.

A levegőszennyezettség tekintetében a 2011. január 15-től hatályos, a levegő védelméről szóló 306/2010. /XII. 23./ Kormányrendeletre (a továbbiakban: Lvr.) hivatkozott és arra, hogy annak 39. § /1/ bekezdése szerint a rendelkezéseit már a folyamatban levő eljárásban is alkalmazni kell, amelyre az alperes nem volt tekintettel.

Kifogásolta, hogy a logisztikai park megvalósítása több ütemben zajlik, azonban figyelmen kívül hagyták a többi ütem együttes hatását. Előadta, hogy a ... gerincút kétszer egy sávban elkészült, azonban ez nem fogja megoldani sem a zaj, sem a légszennyezés problémáját, a magas PM10-es koncentrációt nem befolyásolja kedvező irányban. A ... mérőállomás adatai szerint a szálló por már 22-szer meghaladta 2012. január 1-től május 3-ig a hivatkozott határértéket; ezen túlmenően kifogásolta a gerincút vonalvezetését is.

A törvényszék a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában hangsúlyozta, hogy a hatóságok a tényállást teljes körűen feltárták, és az ügyben alkalmazandó jogszabályok részletes ismertetése, a bizonyítékok megfelelő értékelése alapján helytálló döntést hoztak, amellyel a törvényszék is mindenben egyetértett.

A felperes az eljárás során nem tett eleget a Pp. 164. § szerinti bizonyítási kötelezettségnek. A hatóság a határozatot mérlegelési jogkörében úgy hozta meg, hogy a tényállást tisztázta, az ok-okozati összefüggés megállapítható volt (Ket. 72. § /1/ bekezdés e), e/c) pont, Pp. 339/B. §).

A Khv.Kr. 5. számú mellékletére hivatkozással a törvényszék megállapította, hogy a létesítmény területe jellemzően barnamezős, roncsolt felszínű terület, melynek a beépítésre szánt felhasználása - szemben a zöldmezős beruházásokkal - tájvédelmi és terület-takarékossági szempontból kedvezőbb. A beépítésre szánt területrészt a teljes repülőtér területének jelenleg is építményekkel és burkolt felületekkel igénybe vett része. A tervezési terület is a táj része; mivel roncsolt felszínű, ezáltal amortizálódott volt, katonai repülőtérként funkcionált, így tájvédelmi szempontból nem minősül érzékenynek. A védett fajok egyedei közül a fellelt 8-12 egyedszámú bozontos árvalányhaj áttelepítése egyszerű eszközökkel

megoldható, a munkavégzés időbeni korlátozása pedig megfelelő intézkedés a fokozottan védett gyurgyalag megóvására. Natura 2000 terület a hivatkozott létesítményhez legközelebb kb. 1000 méter távolságra helyezkedik el. A legközelebbi országos jelentőségű védett terület a Duna túlsó partján lévő ... amely 1500 méter távolságra van. A közelben Natura 2000-es terület nem volt, az árvalányhaj áttelepítéséről, a gyurgyalagok védelméről az alperesi határozat rendelkezett. Az ürge-populáció vonatkozásában a határozat annak esetleges áttelepítéséről is írt, mindamellett az ürge-populáció nem volt fellelhető. A törvényszék erre tekintettel nem osztotta a felperes érvelését, miszerint a jelenlegi I. ütemmel ellentétben a többi ütemmel együtt kellett volna vizsgálni a környezeti hatásokat.

A levegőterhelés tekintetében arra hivatkozott a törvényszék, hogy a kiegészítő dokumentáció számításai, modellezései szerint az alapállapotot a automata mérőállomás adatai képezik; eszerint a levegőterhelés, a háttér-koncentráció 3 %, 0,3 %-os növekedést eredményez, a működés időszakában pedig 1-10 %-os növekedést, ez pedig nem minősül a levegőminőség jelentős változásának.

Rögzítette a törvényszék, hogy a felperes által hivatkozott, a levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 4/2011. /I. 14./ VM rendelet (a továbbiakban: VM rendelet) 2011. január 15-én, az eljárást követően lépett hatályba.

A 2010-es tanulmány a 2009-es adatok mellett az akkor irányadó 14/2001. /V. 9./ KÖM-EüM-FVM együttes rendelet (a továbbiakban: Együttes rendelet) előírásaira épült.

Az Lvr. 39. §-ában foglaltakra utalással a törvényszék álláspontja szerint a Pp. 339/A. §-ára tekintettel a VM rendelet előírásait nem kellett alkalmazni.

A környezeti zaj- és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. /X. 9./ Kormányrendelet (a továbbiakban: Kzr.) 7. § /1/ bekezdésére és a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. /XII. 3./ KVVM-EüM együttes rendelet (a továbbiakban: KVVM-EüM együttes rendelet) 8. §-ára hivatkozással a törvényszék a feltárt tényállással egyezően azt a következtetést vonta le, amennyiben a napi 59 db nehézgépjármű zajforgalma a számítások szerint az utak jelenlegi zajterhelését 0,1 dB-lel emeli, úgy a Kzr. 7. § /1/ bekezdése alapján ez a 3 dB-es változáson belül van, így a 0,1 dB-es nem minősül jelentősnek. A logisztikai központhoz kapcsolódó közúti szállítás lakott terület érintése nélkül a ... gerincúton, az M0-s autópályán fog történni. A Kzr. 2. § f) és i) pontjára hivatkozással rámutatott a törvényszék, hogy a Nemzeti Közlekedési Hatóság vonatkozó határozatában a repülőtér üzemeltetését sétarepülési és sportrepülési, mezőgazdasági, magán- és kiképzési repülési célra

engedélyezte; ebből következik, hogy a repülőtér üzemeltetése közlekedési zajforrásnak, és nem szabadidős zajforrásnak minősül. A logisztikai központ a Kzr. 2. § i) pontja alapján üzemi zajforrásnak minősül, erre tekintettel a zajterhelést a reptér és logisztikai központ vonatkozásában együttesen vizsgálni nem lehetett. A két zajterhelés megítélése ideje is eltér: üzemi zajforrás esetén nappal 8 óra, éjjel fél óra, közlekedési zajforrás esetén nappal 16 óra, éjjel 8 óra.

A törvényszék a Ket. 44. § /1/ bekezdésére és 121. § /1/ bekezdés c) pontjára utalással megjegyezte, hogy a szakhatóság előírásai konkrétan a kikötések - és nem a javaslatok (ÁNTSZ) - kötik az alperest, mellőzése semmisségi ok, a másodfokú szakhatóság pedig jogosult az elsőfokú szakhatóság véleményét felülbírálni. A perbe vont szakhatóság fenntartotta az állásfoglalásában foglaltakat, előadva, hogy annak kialakítása során az irányadó jogszabályok alapulvételével járt el.

A törvényszék a felek közötti köztudomású tényként (Pp. 163. § /3/ bekezdés) vette figyelembe, hogy a ... gerincút megépült; erre a felek egyezően hivatkoztak. A Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosának állásfoglalása nem jogforrás, az - illetve a más ügyben meghozott környezetvédelmi tárgyú közigazgatási határozat - a Pp. 4. §-a alapján a bíróságot és az eljáró hatóságot sem köti.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését, elsődlegesen a keresetének megfelelő döntés hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti az Lvr. 39. § /1/-/2/ bekezdését, mivel kizárólag - a már folyamatban lévő - légszennyező anyagok kibocsátásának szabályozása esetében nem kell alkalmazni az új jogszabályt. Az eljárások egységes jellemzője, hogy a hatóság a légszennyező anyagok kibocsátására nézve előírásokat rögzít, akár határértékek, akár műszaki előírások, más levegő-tisztaságvédelmi intézkedések formájában. Az előzetes vizsgálatban azonban nem születhet ilyen eredmény, az előzetes vizsgálattal légszennyező anyagok kibocsátása nem szabályozható, vagyis az nem minősül az Lvr. 39. §-a által rögzített kivételnek, és az előzetes vizsgálati eljárásokban az Lvr. szabályai voltak jogszabály szerint irányadók. A Khv.Kr. 5. § /2/ bekezdése meghatározza azt, hogy az előzetes vizsgálat eredményeként a felügyelőség határozatában milyen döntéseket hozhat, amely a légszennyező anyagok kibocsátására nem vonatkozik.

Kifejtette a felperes, hogy a környezeti hatásvizsgálat jogszabályi kereteit az Európai Unióban a 85/337/EGK Irányelv, illetve a helyébe lépő 2011/92/EU Irányelv (a továbbiakban: Khv. Irányelv), a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII.

törvény (a továbbiakban: Kvt.), valamint a Khv.Kr. fekteti le. A Khv.Kr. 5. számú mellékletére utalással hangsúlyozta, az eljárás során kiderült: az adott terv egy jóval nagyobb, összesen 5 ütemből álló beruházás első üteme lesz. Az alperesi határozat azonban egyáltalán nem tartalmaz utalást arra, hogy a később megvalósításra kerülő ütemekkel együttesen milyen hatással bírhat a beruházás a környezetre.

Az alperes a per során többször is arra hivatkozott, hogy a többi ütemet nem vizsgálhatta a jelen eljárásban, amely érvelés azonban szöges ellentétben áll a jogszabályi előírásokkal és az Európai Bíróság joggyakorlatával is.

Ismertette a felperes, a Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosának JNO-131/2010. számú állásfoglalása az EU Bíróság által kialakított gyakorlat alapján kifejtette, hogy akár egészen kis léptékű projekteknek is lehet jelentős környezeti hatása, a jelleg és az elhelyezkedés környezeti paramétereinek tükrében, és ennek megfelelően általában meg kell állapítani a jelentős hatás felmerülésének lehetőségét, ha annak ellenkezője nem igazolható, illetve előzetesen nem zárható ki a jelentős hatás meglétének lehetősége ott, ahol visszafordíthatatlan beavatkozásokkal jár a projekt megvalósítása.

A felperes az Európai Bíróságnak a Khv. Irányelv kiterjedt alkalmazási köréből és széles körű célkitűzéseiből következő iránymutatására is hivatkozott és idézte a Khv. Kr. 5. melléklet 1. alpontjában írtakat.

A légszennyezőanyag-kibocsátás tekintetében mind a törvényt, mind az alperes álláspontja ellentmond nem csak a környezetjog elővigyázatossági és megelőzésre vonatkozó alapelveinek, de az Európai Bíróság ítéleteiben foglaltaknak és a Khv. Kr. Rendelkezéseinek is.

Zajvédelmi szempontból a felperes szintén utalt a Jno. 131/2010. számú állásfoglalásra, amely kifejezetten ellentétesnek minősíti azt a jogalkalmazói hozzáállást, amely az egyes beruházásokat részre szedve - a teljes egész figyelmen kívül hagyásával - vizsgál, és e kisebb szegmensekre nézve megállapítja, hogy azok egyike sem gyakorol különösebb hatást a környezetre, miközben a teljes beruházás hatásai - egészében nézve - figyelmet nem kapnak. Az eljárás a Khv.Kr. 5. számú mellékletének 3. pontjában foglaltakkal is ellentétes.

A táj érzékenysége kapcsán szintén nem vizsgálták a terület jelenlegi használata és a beruházás végső megvalósulásának hatásait. E tekintetben sem hagyható figyelmen kívül, hogy a beruházás nem darabolható fel részekre csak azért, hogy a táj használatát a kis mértékű beavatkozások jelentéktelenségére hivatkozással hagyják figyelmen kívül.

Kifejtette azt is a felperes, hogy az alperes nem törekedett arra, hogy az ÁNTSZ és másodfokon az OTH jóváhagyó szakhatósági állásfoglalásában foglaltakat tisztázza, illetve az abban foglalt figyelmeztetéseknek megfelelően azokra is kitérjen. Összevetve ezt azzal a ténnyel, hogy az EU Irányelv ugyancsak kiemelten kezeli a szálló por - mint légszennyező anyag - határértéket meghaladó jelenlétét az emberi egészség kapcsán is, súlyos mulasztás volt az alperesi hatóságok részéről e tények és szakhatósági javaslatok értékelésének mellőzése a döntéshozatal során.

Hangsúlyozta a felperes azt is, hogy a természetvédelmi törvény előírásait az alperesi határozatok nem vették figyelembe, miközben a védett állatfajjal kapcsolatos egyes műveletek nem lehetnek jogszerűek a természetvédelmi hatóság engedélye, hatósági előírása, feltételek kikötése, illetve a természetvédelmi hatósági engedély beszerzési kötelezettségre való figyelmeztetés nélkül; az alperesi határozatok erre még utalást sem tesznek.

Az alperesi határozat nem rendelkezett a védett ürgeállomány áttelepítéséről, és a hatóság a döntésének rendelkező részébe erre vonatkozóan semmiféle kötelezést nem foglalt.

Kifogásolta a felperes az alperesi döntésben az érintett önkormányzatok jegyzőinek szakhatósági kikötései megsemmisítését is.

Az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúria álláspontja szerint a törvénytisztelő alapossággal feltárta és rögzítette az ügyben irányadó tényállást, abból azonban - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - téves jogkövetkeztetést vont le.

Mindenekelőtt kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § /2/ bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

A felülvizsgálati kérelem tartalmi elemzése és az irányadó jogszabályi rendelkezésekkel való összevetése kapcsán a Kúria lényegében a felperes jogi álláspontját osztotta.

Az Lvr. 39. § /1/ és /2/ bekezdésének alkalmazását illetően

helytálló volt az a hivatkozás a felperes részéről, hogy az alperesi hatóságok előtt folyamatban volt eljárás nem légszennyező anyagok kibocsátásának szabályozására, hanem a létesítmény várható környezeti hatásai jelentős voltának értékelésére irányult, az előzetes vizsgálat nem tekinthető légszennyező anyagok kibocsátásával kapcsolatos eljárásnak.

A hatóság a légszennyező anyagok kibocsátását egységes környezethasználati engedélyezés, környezeti hatásvizsgálat során, illetve szakhatósági hozzájárulásban, vagy levegőtisztaság-védelmi engedélyezési eljárásban határozza meg. Ezen eljárások egységes jellemzője, hogy a hatóság a légszennyező anyagok kibocsátására nézve előírásokat rögzít, akár a határértékek, akár műszaki előírások vagy más tisztaságvédelmi intézkedések formájában. Az előzetes vizsgálatban azonban nem születhet ilyen eredmény, az előzetes vizsgálatban légszennyező anyagok kibocsátása nem szabályozható, vagyis az nem minősül az Lvr. 39. §-a által rögzített kivételnek, és az előzetes vizsgálati eljárásokban az Lvr. szabályai voltak az irányadók.

Az előzetes vizsgálat eredményeként hozandó határozatok, döntésformák jellegét a Khv.Kr. 5. § /2/ bekezdése határozza meg. Ezen előírásokból következően az alperesi hatóságnak nem volt lehetősége légszennyező anyagok kibocsátását szabályozni a Khv.Kr. szerint zajló előzetes vizsgálati eljárásban, így az Lvr. előírásait kellett alkalmazni.

A Khv.Kr. 5. számú melléklete rögzíti a környezeti hatásvizsgálat szükségességének szempontjait. Ezen szempontok közül a Kúria különösképpen az 1. pont a), e), g), h), a 2. pont a) és a 3. pontjában foglaltak egészét emeli ki azon okból, hogy az itt írtakra az alperesi hatóság döntésének meghozatalakor nem volt figyelemmel.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a tevékenység és a kapcsolódó műveletek, létesítmények jellemzőit illetően vizsgálandó a terület igénybevételeének nagysága - ide értve a kapcsolódó műveletek, létesítmények területigényét is - a kapacitás-, vagy más méret-jellemző nagysága, telepítés, megvalósítás és felhagyás során keletkező hulladék mennyisége, veszélyessége, kezelhetősége, a környezetterhelés nagysága, jelentősége, vonzeró más jelentős környezeti hatású tevékenységek, létesítmények létesítésére a telepítés szomszédságában, összeadódás más tevékenységekkel.

Kiemeli a Kúria, hogy alaptalanul és indokolatlanul mellőzte a törvényszék a Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosának állásfoglalásában, valamint az Európai Bíróság ítéleteiben és a Khv. Irányelvben foglaltakat. Ezen iránymutatások összességükben alapvetően mérvadónak voltak tekinthetők a perbeli ügy elbírálása során, mellőzésükre sem az alperesi hatóságnak, sem a

törvénytörvényeknek jogszabályi alapja és megfelelő indoka nem volt. A küszöbértékek egybeszámításának, a beruházás megvalósulása egészének környezeti hatása a perbeli eljárás során nem volt figyelmen kívül hagyható.

A Khv.Kr. 5. melléklet 1. pontja szerint vizsgálandó a tevékenység és a kapcsolódó műveletek, létesítmények jellemzőjeként annak összeadódása más tevékenységekkel, figyelemmel arra, ha a tevékenység a telepítési helyen, vagy az azzal szomszédos ingatlanon folytatott vagy tervezett, azonos jellegű tevékenységgel együtt eléri, vagy meghaladja a tevékenységre az 1. számú mellékletben meghatározott küszöbértéket.

Az alperesi hatóság eljárása során a légszennyezés tekintetében a VM rendelet 5. számú melléklet 2. pontjában, továbbá az 1. mellékletben foglaltakra nem volt figyelemmel és a „felhagyás” következményeinek kezeléséről sem tett említést.

A zajvédelmi előírásokat tekintve az alperesi eljárás ellentmond a Khv.Kr. 5. számú melléklet 3. pontjában foglaltaknak, mivel itt kötelező jelleggel előírásra került, hogy vizsgálni kell az összeadódás lehetőségeit, valamint a végső hatásviselőket érő zavaró hatásokat. A tájérzékenység tekintetében a Khv.Kr. 5. számú melléklet 2. pontja vonatkozásában nem történt vizsgálat a terület jelenlegi használata és a beruházás végső megvalósulásának hatásait illetően.

Összegezve kiemeli a Kúria, hogy az alperes a Ket. 50. § /1/ bekezdéséből adódó tényállás-tisztázási kötelezettsége keretében nem vette figyelembe a tervezett létesítmény kapcsán a Khv. Kr. 5. számú mellékletének előírásait, az 1., 2. és 3. pontjában foglaltakat, a zajterhelés és levegőszennyezés tekintetében a lakosságot - mint végső hatásviselőt - a határozat meg sem említette.

Nem tekintette a Kúria jogszerűnek az alperes határozatát abból a szempontból sem, hogy megsemmisítette ... és ... jegyzőinek szakhatósági kikötéseit. A környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. /XII. 23./ Korm.rendelet 4. számú mellékletének 4. pontja az előzetes vizsgálati, a környezet-hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásban kijelölt szakhatóságok körében a helyi környezet- és természetvédelemre kiterjedően az érintett települési önkormányzat jegyzőjét jelöli meg szakhatóságként, ha a tevékenység következtében az a környezeti elem vagy rendszer hatásviselő lehet, amelynek védelme hatáskörébe tartozik, azt érinti, vagy olyan környezet-veszélyeztetés fordulhat elő, amely elleni védelmet jogszabály a feladat- és hatáskörébe utalja.

Az Ötv. 8. § /1/ bekezdése szerint a települési önkormányzat feladata a helyi közszolgáltatások körében különösen az épített és természeti környezet védelme.

Ezen jogszabályi rendelkezésekből következően a környező települések környezeti állapotát a beruházás megvalósítása és üzemeltetése jelentősen befolyásolja, ezért a helyi környezetvédelmi érdekeket képviselve a helyi jegyzők jogszerűen tettek kikötéseket szakhatósági eljárásukban.

A beruházás lehetséges környezeti hatásainak előzetes vizsgálata megkövetelte volna a teljes körű tekintést és a hatályos jogszabályok alkalmazását, kiváltképpen, ha a létesítményt olyan területen kívánják megvalósítani, ahol a környező települések lakossága egyébként is szenved a már meglévő létesítmények üzemeltetéséből eredő káros hatásoktól, mint ahogyan arra az ÁNTSZ is kifejezetten felhívta az alperesi elsőfokú szerv figyelmét.

A Khv.Kr. 5. számú melléklete - mint ahogy a Kúria a fentebb foglaltakban már kifejtette - tartalmazza a környezeti hatásvizsgálat szükségessége eldöntéséhez figyelembe veendő szempontokat, melyek sérelme a fentiek szerint levezethető.

A felülvizsgált alperesi döntésnek a Ket. 72. §-a értelmében tartalmaznia kellett volna az eljárás során figyelembe vett és értékelt szempontokat, a bizonyítási eszközöket, mellőzésük okát is.

Az alperesi határozatban azonban nem szerepel a beruházás szempontjából egyértelműen lényeges valamennyi szempont értékelése, az előírt követelmények vizsgálata és értékelése, ezért a határozat nem volt jogszerűnek tekinthető. Ebből következően jogszabálysértő módon járt el a törvényszék akkor, amikor a határozatban foglaltakat - az alperesi álláspont megismétlésével - minden egyéb vizsgálódás nélkül elfogadta.

A fentiekre figyelemmel a Kúria az alperes határozatát a Pp. 339. § /1/ bekezdése értelmében - a jogerős ítéletnek a Pp. 275. § /4/ bekezdés szerinti hatályon kívül helyezése mellett - hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatra is kiterjedően, és az elsőfokú közigazgatási hatóságot új eljárásra kötelezte.

A megismételt eljárás során az elsőfokú közigazgatási hatóságnak a fent leírtak alapulvételével kell eljárnia.

Az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült felperesi perköltség megfizetésére a Kúria az alperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13.

§ /1/ bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. szeptember 18.

***Dr. Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr. Pál Zoltán sk. bíró***

A kiadmány hitelével

bírószági írnok